

DRAMSKO BESEDILO: Sofija Vukelj

Bog in Boginja ali Kaj se je že zgodilo z Zemljo?

Liki:

bog in boginja, gola, ovita v belo, oba z enakimi zelo dolgimi lasmi: bele ali srebrne ali zlate barve

glas nadangela Mihaela in nadangele Mihaele

Leonard Cohen

Kraj in čas dogajanja:

Univerzum sedaj, čez nekaj milijonov let, čez več milijard let

Opomba:

Svet čutov in svet senc = na »jaz« navezan človek (Duhovna dediščina Katarov (Katari ali čisti) in druge šole Misterijev)

1. Prizor

Iz stropa po vrvi se spustita bog in boginja. Sedita vsak na svoji gugalnici, v zraku.

Boginja: Zakaj poznajo samo tebe?

Bog: Ne vem.

Boginja: Ali nisva skupaj ustvarila Veliki pok?

Bog: Sva.

Boginja: ...skupaj ustvarila oba spola?

Bog: Sva.

Boginja: Kako ne vedo, da obstajam tudi jaz?

Bog: Nekje sva se zmotila.

Boginja: Ali nisva nezmotljiva?

Bog: hmm

Boginja: Ampak tako je samo na Zemlji.

Bog: Program na Zemlji ne deluje.

Boginja: Ja, drugje je bolje.

Bog: Duhovni svet bi moral prodirati skozi čutni svet senc...svet čutnosti bi moral biti odraz duhovnih zakonov in moči!

Boginja: Ja...Svet čutil in svet senc nasproti duhovnemu svetu sta se osamosvojila.
Popolnoma.

Bog: Zunanje dominira nad notranjim.

Boginja: Svet čutnosti in svet senc nista več izraz duhovnega sveta. Hodita po svoji lastni poti.

Bog: Ja. Povzročata stanje napetosti, neravnotežje... to mora biti odpravljeno!

Boginja: Vse to obvladuje človeka, Zemljana. Vse to se odraža kot posledica v kaotičnem življenju, boleznih, starosti, smrti...

Bog: Program duhovnega sveta na Zemlji ne deluje!

Tišina

Boginja: Ampak jaz še vedno ne vem, zakaj mislijo, da mene ni?

Bog: hmm, težko vprašanje!

Tišina

Boginja: Religije so nastale zaradi razočaranja človeka nad nepopolnim svetom.

Bog: Ja.

Boginja: Ampak kje v teh religijah sem jaz?

Bog: V programu sva se zmotila.

Boginja: Kako je možno, če sva nezmotljiva?

Bog: Hmmm

Tišina

Boginja: Zaradi vsega tega slabo spim.

Bog: Te razumem.

Boginja: In zaradi najine napake Zemljo obvladujejo moški. Saj ne rabiva iti čez celotno zgodovino, da to nesporno potrdiva, kajne?

Bog: Ne, to ne... čeprav...v resnici bi moral malo pogledati v zapiske.

Boginja: Prosim? Zakaj bi gledal v zapiske, ko pa oba dobro veva, kako je bilo, in je še danes tako.

Bog: Vseeno bom pogledal v zapise.

Boginja ježno zavije z očmi in strese lase.

2. Prizor

Bog pokliče nadangela Mihaela. Nastopa le Mihaelov glas. Globok, odločen in močan.

Bog: Mihael!

Mihael: Prosim, Gospod?

Bog: Mihael, prinesi mi knjigo pomembnih Zemljanov.

Mihael: Katerih, Gospod?

Bog: Saj imamo kakšen seznam, ne?

Mihael: Seveda. Vse po kategorijah, pa abecedi in imenih. Ne vem, kdo vas zanima: astronomi, biologi, diplomati, dramatiki, dirigenti, filozofi, fiziki, generali, filmski režiserji, izumitelji, kardinali, kemiki, matematiki, novinarji, nogometaši, pesniki, pevci, pisatelji, politiki, slikarji, športniki, zgodovinarji in tako dalje in tako dalje... Sezname so neskončni in obsežni, tako da sem vam jih sedaj naštel zgolj primeroma. Znotraj kategorij so potem posamezniki, lepo po abecednem redu.

Katero knjigo vam torej prinesem, Gospod?

Bog: Čakaj, čakaj Mihael... imamo kategorijo športniki...Zakaj pa so potem nogometaši v lastni kategoriji?

Mihael: hmm..., ja..., no, ker jih imajo Zemljani za bogove.

Bog: To pa takoj popravite. Dajte jih v kategorijo športnikov. Kaj pa se to pravi, da so oni posebej?

Boginja: *cinično* In na tem seznamu je kopica znanih nogometašinj.

Mihael se gromko zakrohota.

Mihael: Se opravičujem Gospod, bomo uredili.

Bog: Mihael, zresni se. Želim abecedni seznam, v katerem so pomembne Zemljanke.

Mihael: Bog, prosim ne jezite se... Vedno kadar ste jezni, prihaja na Zemlji do različnih, hudih nepravil in nevarnosti. Samo toliko, v vednost.

Torej, čakajte, da prelistam...*zvok listanja*...astrofiziki, astronomi..., ne, tu ne..., bankirji, filmski režiserji...

Boginja: *cinično* O, tu pa zagotovo.

Mihael: Duhovniki...

Boginja: Absolutno!!!

Mihael:... jezikoslovci..., ne, tudi tu jih ni veliko..., samo malo...kiparji, pesniki, ne, tudi ne...

Boginja se obrne k Bogu

Boginja: Nooo...?

Bog: Mihael, seznam pomembnih Zemljank-žensk!!!

Mihael: Se trudim, Gospod. Aha, mogoče tale kategorija: fotomodeli!

Boginja: hahahahahaha

Mihael: Ali pa znani kuharji, znani frizerji..., ne, ne, ne bo šlo, ni jih veliko...

Bog: *nestrpno* Prinesi mi knjigo kjer je popis slikarjev!

Mihael: Ampak...

Bog: Slikarji!

*Po vrvi iz stropa se do Boga spusti knjiga s seznamom slikarjev.
Bog lista in prebira slikarje.*

Bog: Manet, Monet, Picasso, Dali, Kandinsky, Kokoschka, Degas, Lutrec, Cezan, Hitler, Van Gogh... Kaj?... Tristo kosmatih zvezd!!! Mihael!

Mihael: Prosim, Gospod?

Bog: Kaj dela Hitler v tem seznamu?

Mihael: Zemljani pišejo o tem, da je veliko slikal, leta 1907 se je celo preselil na Dunaj, da bi študiral slikarstvo, vendar so ga na Akademiji lepih umetnosti dvakrat zavrnil. Preživel se je s prodajanjem slik, čestitk in božičnih ter novoletnih voščilnic in izdelovanjem plakatov, saj ni želel študirati arhitekture, kot so mu priporočali na akademiji. Skratka, no, slikal je.

Bog: Mihael, ali nimate svoje pameti, kaj vi prepisujete iz Wikipedie?

Boginja bogu: Hahahaha, obožujem te, ko si duhovit.

Bog: Mihael, saj se šalite z menoj, kajne? Takoj popravite.

Mihael: Gospod, se opravičujem. Sem mislil, da v božjem kraljestvu ne sodimo tako ostro.

Bog: Kdo je zadolžen za seznam umetnikov?

Mihael: Angel Jofiel.

Bog: Kasneje ga pokliči, naj se oglasi pri meni.

Mihael: Bom.

Bog: Ali se zavedate za koliko galaksij, planetov sem zadolžen? Ne morem se ukvarjati s trivialnimi zadevami.

Boginja: *jezno* Morava!!!! *pri tem strese lase*

Mihael: Gospa, lepo prosim, ne tresite z lasmi. Vsakič, ko to storite, se dogodi na Zemlji na tisoče strtih src.

Mihael se poslovi.

Boginja bogu: Vidiš, zadeva je več kot resna. Žensk na seznamih enostavno ni oziroma jih je tako malo, da to ni omembe vredno. In veš zakaj ne? Ker mene ni, za Zemljane ne obstajam, ne poznajo me!

Bog: Ja. Vseeno lahko na zadevo pogledava s svetlejše plati. Recimo...

Boginja: Samo, da ne boš udaril s teorijo o božanskosti rojevanja...

Bog: Ne bodem.

Boginja: Zemljo morava resetirati! Nujno.

Bog: hmm, ja.

Boginja: Karma na Zemlji je ušla iz rok, no, božjih rok..., ni pod kontrolo.

Bog: hmm, ja.

Boginja: Hej, najinih rok.

3. Prizor

Bog: Razmišljanje me je utrudilo. Potrebujem počitek in dobro glasbo.

Bog spet pokliče Mihaela: Mihael!

Mihael: Na božjo uslugo.

Bog: Pokliči Leonarda Cohena.

Mihael: Takoj, Gospod.

Bog in Boginja se spustita do tal, ležeta. Pride Leonard Cohen z glasbeniki.

Bog: Dragi moj Leonard...Faith!

Igra Leonard Cohen, pesem Faith! Bog in boginja ležita, objeta.

Po končani glasbi...

Bog: Ja, treba je spremeniti usodo Zemlje.

4. Prizor

Boginja: Usoda ali karma ali za zemljane svet nevidnih sil...

Bog: ...medsvet dobrih in zlih demonov...

Boginja: ...svet mrtvih senc.

Bog: Program globine je močnejši od programa površine.

Boginja: V karmi se odraža način dojemanja, mišljenja, čustvovanja...

Bog: ...zemljanu določa življenjske situacije, v katerih se lahko najboljše razvije: v srečanjih z drugimi ljudmi, v okoliščinah, v času, kraju življenja, družine, naroda...

Boginja: Reinkarnacije! Ko bi jih Zemljani le doželi.

Bog: Z njimi nikamor ne pridemo.

Boginja: Zgodovina se ponavlja.

Bog: Vedno enako, vsa stoletja, tisočletja...

Boginja: Vse te religije.

Bog: Uuuuuuuuuuuuuuu.

Boginja: *cinično* Kdo jim že vlada?

Bog: V kakšno zablodo so padli. V kakšno strašansko iluzijo. Ves čas jim pošiljava znamenja, oni pa nič.

Boginja: Jaaa, se spomniš Gandhija: God has no Religion!

Bog: Strašansko pameten mož. Tudi najino znamenje. Močno. Ampak....
Hej, Mihael...

Mihael: Prosim?

Bog: Reci no Gandhiju, naj pride kaj na obisk. Že dolgo ga nisem videl.

Mihael: Sprejeto.

Boginja: Kaj nama je bil cilj?

Bog: Mir. Veselje. Lepota. Umetnost. Blaginja.

Boginja: Ljubezen.

Bog: Kaj ne bi bilo potem malce dolgočasno?

Boginja: Saj veš, da nikoli ne bo tako. Ne more biti. Sedaj več ne, na Zemlji zagotovo ne.

Bog: Potem nimava te moči?

Boginja: Imava, samo na Zemlji sva že zrasla situacijo. Nočejo razumeti karme.

Bog: hmmm

Boginja: Ampak ne, dokler Zemljo obvladujejo moški...in dokler mene ne poznajo. To me mori, saj veš, zaradi tega slabo spim. In če slabo spim... postanem sitna in potem otresam z lasmi. Posledica pa je...ja, strta srca na Zemlji.

Bog: Nekam rahločutni so ti Zemljani, vse jih hitro vrže iz tira.

Boginja: Kdo bi si mislil?

Tišina. Se gugata.

Bog: In?

Boginja: Resetirajva jo.

Bog: Si prepričana?

Boginja: Sem, pa ti?

Bog: Po pravici povedano, od teh Zemljanov sem že pošteno utrujen.

Boginja: Vidim, da sva na isti božanski valovni dolžini.

Bog: Ja.

Tišina

Boginja: Kdaj?

Bog: 2025?

Boginja: Recimo.

Bog: In do takrat bo že jasno, kaj bosta zakuhala Trump in Putin.

Boginja: Katastrofa bo.

Bog: Tretja svetovna.

Boginja: Bova imela vsaj alibi, da jo resetirava.

Bog: Ja, ne bova imela slabe vesti.

Smeh obeh.

Boginja: *pojoč Zemljica...zavrtiva jo v nasprotno smer.*

Bog: Hmm, premisliti morava.

Boginja: Ja, dajva, med ljubljajem...neskončno časa imava...potem pa..... Zadnji pok.... Apokalipsa.... Hahahahahah.....Kaj bo, le kaj bo sedaj? Hahahaha.

Boginja pleše kot nora, in stresa z lasmi.

Angel Mihael jo opozori na nova strta srca. Boginji ni mar.

5. Prizor

Na odru se bliska, grmi, dimi..., sliši se močna in gromka glasba, ki uprizarja nekakšno apokalipso Zemlje. Zvočni in vizualni efekti.

Nato stanje mira in tišine.

Božanska glasba.

6. Prizor

Boginja in Bog sedita vsak v svojem kotu.

Boginja: Angela Mihaela!

Mihael-a: Prosim, Gospa?

Boginja: Ste preuredili sezname v knjigah?

Mihael-a: Delamo na tem.

Boginja: Dobro.

Bog: In... si zadovoljna?

Boginja: Si opazil, da sem si ostrigla lase?

Bog: Ni več strtih src.

Boginja: Ja.

Bog: Krasno.

Boginja: Torej, če greva tako na hitro, čez sezone...

Bog: Ne bom bral, niti poslušal, dolgočas mi je. Na smrt mi je dolgočas. Pravzaprav nimam več dela.

Boginja: Samo še spiš.

Bog zazeha in se pripravlja na spanec.

Boginja: *sama sebi* To ni normalno. Res ne. Ves čas spi. *Bogu ježno* Hej, ne, ne boš spal, zbudi se!

Bog je ne sliši. Spi.

Boginja: *ga trese* Zbudi se. Več spiš, več je zavisti. Na Zemlji. Hej, o Zemlji ti govorim. Me slišiš?

Bog: *zdolgočaseno* Saj si hotela, da na Zemlji vladajo ženske. Pomagal sem ti Izpolniti veliko željo. Sedaj je tam manj kriminala, manj nasilja, ni več religij, vojn. Celo manj napuha in pohlepa. Ostrigla si si lase, ni več strtih src. Torej?

Boginja: Ampak, no, ni ravno delovalo. Še več je zavisti. To ni izginilo. Ker ti veš čas spiš. Vsakič, ko zaspiš, zavist dobesedno nadvlada Zemljico.

Bog: No, saj sem ti rekel. Nekoč so se ukvarjale z moškimi. Vedno so bili za vse krivi. Sedaj pa....

Boginja: Pa saj nisva hotela, da gre ravno v to smer, ne?

Bog: Joj, ne vem več. Glej, tako zelo, neskončno sem zaspan.

Boginja se guga na gugalnici.

Tišina. Bog se premakne na gugalnico.

Bog: Ljubijo živali in se z njimi ljubijo. Ljubezen torej še vedno obstaja?

Boginja: Ja. Kot si rekel: ljubijo živali in se z njimi ljubijo.

Bog: Sva na Zemlji načrtovala novo vrsto?

Boginja: Hmmm, nekako sva prepustila zadevo toku stvari. Času tisočletij.

Bog: Nove vrste, nove vrste....na Zemlji....hmmm....

Tišina. Bog je zamišljen.

Boginja razigrano skoči iz gugalnice in ploskne z dlanmi.

Boginja: Angel-a, pripelji Leonarda Cohena. Potrebujem glasbo.

Angela-a: Gospa, se bojim, da ne bo mogoče tako hitro.

Boginja: Zakaj?

Angela-a: Leonard je na poti.

Boginja: Na kakšni poti?

Angela-a: Koncert ima pri Satanu.

Boginja: Kako je mogoče, on je vendar član božjega kraljestva, ne more igrati pri Satanu.

Angela-a: Ja, ampak Bog se je s Satanom dogovoril, da Mars prepusti njemu. Tam so sedaj vsi moški, saj to veste, kajne?

Boginja: In kaj ima s tem Leonard Cohen?

Angela-a: Satan je Boga milo prosil, da mu ga občasno posodi, torej da igra tudi v Peklu. Satan je na smrt utrujen, saj na Marsu divjajo vojne, nasilje, kriminal, vse kar je najhujšega in Satan zadev več ne obvladuje. Boga je zato prosil, da mu za pomiritev občasno pošlje koga iz božjega kraljestva. No, in trenutno je tam Leonard Cohen.

Boginja: Ne, to pa ne. To pa ne dovolim.

Boginja je čisto iz sebe. Trese in budi Boga.

Bog: Kaj je spet?

Boginja: Kako si lahko Satanu posodil Cohena in to brez moje vednosti?

Bog: Bila si prezaposlena z Zemljo. Rekla si, da želiš, da ti Zemljo prepustim. Mars sem prepustil Satanu. Jaz sedaj lahko v miru počivam. V drugih galaksijah je pa tako ali tako relativno mirno.

Boginja: Nisva se zmenila, da boš non- stop na dopustu, da boš ves čas spal.

Bog: Pa saj si tako hotela!

Boginja: To sploh ni res!

Bog: Glej, motilo te je, da te Zemljani ne poznajo. Zemljo sva resetirala. Zemljanke te sedaj obožujejo. Bodi torej vesela.

Satan ni želel vladavine nad Marsom. Z njim sem se moral pogajati. V zameno sem mu dal nekaj ugodnosti, nekaj bonitet.

Boginja: Za Cohena bi me moral vprašati. Leonarda ne dam.

Boginja prične cepetati, kričati, jokati.

Angela-a: Gospa, prosim umirite se. Ženske na Zemlji so znorele. Vlada kaos zavisti, lasanja in pritlehnih igrice. Ljubimci, no, živali, so pobegnile.

Boginja: *v neutolažljivem joku* Hočem Leonarda, hočem Leonarda. *Ga kliče* Leonard, Leonard...

Bog je jezen, ljubosumen. Na Marsu divjajo vojne. Med seboj se pobijajo.

Grmenje, težki zvoki, skoraj ni možno poslušati. Propad Marsa. Satan nima več dela. Zahteval bo novo kraljestvo. Prikazano na platnu.

Tišina.

Pojavi se Leonard Cohen. Poje.

Boginja in Bog zaspita. Bog v kotu. Boginja na gugalnici.

7. Prizor

Čas: Čez več milijard let.

Boginja se prebudi. Za njo tudi Bog.

Boginja ima spet dolge lase. Z Bogom sta identična.

Sedita na gugalnici. Držita se za roki.

Bog: Tako mirno je.

Boginja: Kakšna idila.

Bog: Že tisočletja ni bilo tako.

Boginja: Miljarde let.

Bog: Kakšen mir, v vseh galaksijah.

Boginja: Prava božja idila.

Bog: Prava božja pravlјica.

Boginja: Končno nama je uspelo.

Bog: Ja. Kaj sva že naredila? Mislim, kako sva resetirala zadevo? Celotno vesolje, ali kako? Saj se sploh ne spomnim. Minile so milijarde let.

Boginja: Neeee. Saj ni bilo potrebno resetirati celotno vesolje in vse galaksije. To enostavno ni bilo potrebno. Saj veš, kje so bili nemiri in pizdarije.

Bog: Ampak res se več dobro ne spomnim. Joj, poslušaj, poslušaj te zvoke....

Boginja: Joj, to so utrinki zvezd. Kako lepo. Kakšna glasba. Kakšna božanska glasba.

Bog: Ja, pa saj sva jo midva ustvarila.

Boginja: Sva pač božanska.

Bog: Nihče nama ni kos.

Boginja: Hahahaha, kako obožujem tvoj humor.

Bog jo poljubi.

Tišina. Glasba.

Bog: Kaj se je že zgodilo z Zemljo?

Boginja: Ah, ja, Zemljica. Noro. Kaj vse se je tam dogajalo!

Bog: Oprosti, ampak res sem že malo pozabil. Ali nisva ravno njo večkrat resetirala?

Boginja: Res je. Drugje pač ni bilo takšne potrebe.

Bog: Čakaj, po vseh religioznih, teritorialnih, celo tektonskih premikih, so zavladale ženske. Ni tako?

Boginja: Jp.

Bog: Pa moški? Zakaj so izumrli? Vojne? Pesticidi?

Boginja: Ah, ne. Kakšni pesticidi vendar?!!

Pasivnost jih je ubila. Ženske so dejansko prevzele vse. Vse kar so si vedno želele in hotele, in zraven še vse, kar so morale. Vse! Razumeš? In odšli so na Mars. Razvili so že dovolj močno tehnologijo, da to ni bil več nikakršen problem. Namesto, da bi se borili za ženske, so se jim raje izognili. Enostavno so odšli. Na Mars.

Bog: Hmmm. To pa najbrž ni bilo preveč pametno.

Boginja: Kje pa. Polomija. Čista. Ženske so se pričele razmnoževati z drugimi živalskimi vrstami. Nastale so nove vrste. Moški na Marsu pa so se med seboj pobili. Zelo kmalu. V nekaj stoletjih.

Bog: Ja, sedaj se spominjam. Satan je bil čisto obupan. Ampak, kaj se je zgodilo z Zemljo? Zakaj je tam umrlo življenje? Je njihovo sonce ugasnilo prej, kot so Zemljani predvidevali?

Boginja: Ne, ne. Življenje ni umrlo zato, ker je ugasnilo Sonce. To se je zgodilo že mnogo prej. Sonce je še dolgo svetilo in sijalo, ko na Zemlji ni bilo več žive duše.

Bog: Kaj pa potem? Povej mi, da mi ne potrebno klicati Mihaela, naj mi prinese zgodovinske knjige.

Boginja: Njihovi križanci so jih požrli.

Bog: O madona. Resno?

Boginja: In potem so zavladale nove živalske vrste, ki pa se med seboj niso mogle več križati.

Bog: Razumem.

Boginja: In Zemlja je postala prazna, še preden je ugasnilo njeno sonce. Sedaj je takšna kot ostali planeti, kjer ni živih bitij.

Na platnu se pokaže gol planet. Bog in boginja nostalgичno gledata sliko Zemlje: prazen, gladek, okrogel planet.

Bog: Hja, nekako mi je žal zanjo.

Boginja: Pa saj sva jim tudi glede tega dejstva poslala znamenje, se spomniš?

Bog: Koga?

Boginja: babo Vango.

Bog: Točno. Pa so se ji smejali. Kje pa je sedaj gospa, je pri nas?

Boginja: Ne, reinkarnirala se je, na planetu devete galaksije živi.

Bog: Ah, saj res. Deveta galaksija štima. Tam je vse kot je treba. Tam zlati rez duše deluje.

Boginja: Ampak sva se pa zabavala, ko je bila Zemlja še živa, ne?

Bog: Sva.

Boginja: Kaj, ko bi potegnila nekaj njenih duš iz drugih planetov, drugih galaksij in jo ponovno oživila?

Bog: Treba bo narediti premišljen načrt. Nov program. Potrebujeva več časa.

Boginja: Mogoče nama bi Mihael prinesel knjige, da si malo osveživa spomin.

Bog: Mihael!

Bog ga večkrat pokliče, Mihael se ne oglasi.

Bog: Pa kje hodi?

Boginja: Od kar ni več dela z Zemljo, z Mihaelo samo še žurirata. Hahaha

Mihael se končno oglasi.

Mihael: Prosim, Gospod?

Bog: Bi prosim prinesel vse zgodovinske knjige o Zemlji?

Mihael: *začudeno* Zemlje?

Bog: Ja, Zemlje, saj se jo še spomniš, ne?

Mihael: *nejevoljno* Moral bom globoko zakopati v božji arhiv.

Bog: *smeje* Naj ti Mihaela pomaga.

8. Prizor

Boginja si je zaželela živahne glasbe. Torej, sliši se vesela, divja glasba. Bog in boginja sedita na tleh. Okrog njiju polno knjig, ki jih listata in bereta. Se smejita. Slišati je: ah, oh, neee, kaaaj?, saj ni res, je to mogoče? aja!? veliko smeha in veliko solz, predvsem boginje, jeze, žalosti, besa itd., paleta emocij.

Glasba se umiri, bog in boginja strmita v prazno. Tišina, dalj časa.

9. Prizor

Boginja: Po temeljitem premisleku veva kaj hočeva, kajne?

Bog: Da. Predvsem kaj nočeva.

Boginja: Ja, to je še pomembnejše.

Bog: Sva torej dogovorjena.

Boginja: Ja, oživiva jo.

Bog: Takoj zdaj.

Boginja: Ja.

Prostor se zatemni. Bog in boginja odvržeta ogrinjali. Se ljubita. Glasba. Božanska. Rojeva se življenje na Zemlji.

Tišina. Tema. Sliši se zvok vode, vetra, zemlje (kamenje), prsket ognja.

Prostor se osvetli. Bog in boginja vsak zase govorita gledalcem. Stojita.

Boginja: Če je Duh v človeku nezaveden in nedejaven, je pravi človek mrtev.

Bog: Potrebno ga je ponovno obuditi v življenje.

Boginja: Na jaz navezan človek več ne obstaja.

Bog: Prebudil se je pravi človek.

Boginja: Osvobojen je spon sveta čutov in demonov.

Bog: Jaz navezanost več ne obstoji.

Boginja: Človek je sedaj izraz in funkcija duhovnega sveta.

Bog: Program duhovnega sveta deluje od spočetja.

Boginja: Prava človekova bit kot silnica duha je postala..... *premor, nato zakriči:*
NEUMRLJIVA!!!

Bog in Boginja se obrneta in počasi oddideta z odra.

Epilog:

Glas nadangela Mihaela, v temi nagovarja gledalce. Glasba

Mihael: Dragi moji, ne ukvarjajte se z vprašanjem feminizma, niti pomenu religij. Ne razpredajte misli o minljivosti in pomenu smrti. Dvom in nevednost bosta obstajala dokler živite. Vsak odgovor zahteva pravo vprašanje. Pa ga poznate? Pojdite v miru in se sprašujte. Vsako vprašanje rodi novo vprašanje. Odgovor boste mogoče dobili... čez milijarde let.

KONEC

